

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/31/EY,
annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999,
kaatopaikoista
(EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1)**

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008	L 311	1	21.11.2008

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/31/EY,
annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999,
kaatopaikoista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) jätehuoltopolitiikasta 7 päivänä toukokuuta 1990 ⁽⁴⁾ annetussa neuvoston päätöslauselmassa suhtaudutaan myönteisesti yhteisön strategiaa koskevaan asiakirjaan ja kannatetaan sitä sekä kehoitetaan komissiota tekemään ehdotus kaatopaikkoja koskevista arviointiperusteista ja säännöistä,
- 2) jättepolitiikasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston päätöslauselmassa katsotaan, että tulevaisuudessa yhteisön alueella olisi toteutettava ainoastaan turvallista ja valvottua kaatopaikkatoimintaa,
- 3) jätteen syntymisen estämistä sekä jätteen kierrätystä ja hyödyntämistä olisi edistettävä kuten myös hyödynnettävien materiaalien ja energian käyttöä luonnonvarojen säästämiseksi ja tuhlaavan maan käytön estämiseksi,
- 4) olisi tutkittava edelleen kysymyksiä, jotka koskevat yhdyskuntajätteiden ja tavanomaisten jätteiden polttoa, kompostointia, bio-kaasujen muodostusta ja ruoppauslietteen prosessointia,
- 5) saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti on tarpeen muun muassa ottaa huomioon kaatopaikan mahdollisesti aiheuttamat ympäristövahingot,
- 6) kuten mitä tahansa muuta jätteen käsittelyä, kaatopaikkoja on riittävästi valvottava ja hoidettava mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten ja ihmisille aiheutuvien terveysriskien ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi,
- 7) on tarpeen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet jätteiden hylkäämisen, valvomattoman sijoittamisen tai muun valvomattoman käsittelyn välttämiseksi; tämän vuoksi on oltava mahdollista tarkkailla, mitä aineita sisältyy kaatopaikoille sijoitettaviin jätteisiin; tällaisten aineiden olisi oltava, niin suuressa määrin kuin mahdollista, ainoastaan ennakoitavissa olevalla tavalla käyttäytyviä,
- 8) kaatopaikalle sijoitettaviksi tarkoitettujen jätteiden määrää ja vaarallisuutta olisi tarvittaessa vähennettävä; jätteenkäsittelyä olisi helpotettava ja jätteiden hyödyntämistä parannettava; esikäsittelymenetelmien käyttöä olisi siksi edistettävä sen varmistamiseksi, että jätteiden kattopaikkakäsittely on tämän direktiivin tavoitteiden mukaista; lajittelu kuuluu esikäsittelyyn,
- 9) jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa läheisyys- ja omavaraisuusperiaatteita jätteiden käsittelyssä yhteisötasolla ja

⁽¹⁾ EYVL C 156, 24.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EYVL C 355, 21.11.1997, s. 4.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 19. helmikuuta 1998 (EYVL C 80, 16.3.1998, s. 196), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 4. kesäkuuta 1998 (EYVL C 333, 30.10.1998, s. 15), Euroopan parlamentin päätös tehty 9. helmikuuta 1999 (EYVL C 150, 28.5.1999, s. 78)

⁽⁴⁾ EYVL C 122, 18.5.1990, s. 2.

▼B

kansallisella tasolla jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY mukaisesti ⁽¹⁾; tämän direktiivin tavoitteita on toteutettava ja selvennettävä luomalla tarkoituksemukainen, integroitu jätteidenkäsittelylaitosten verkosto, joka perustuu korkeaan ympäristönsuojelutasoon,

- 10) kaatopaikkoja koskevien teknisten vaatimusten väliset erot ja tähän liittyvät alemmat kustannukset voivat johtaa jätteiden sijoittamisen lisääntymiseen paikkoihin, joissa on alaiset ympäristönsuojeluvaatimukset, ja näin aiheuttaa mahdollisesti vakavan vaaran ympäristölle, mikä johtuu jätteen tarpeettoman pitkistä kuljetusmatkoista sekä epäasianmukaisesta menettelystä kaatopaikalla,
- 11) siksi on tarpeen vahvistaa yhteisön tasolla kaatopaikkoja koskevat tekniset vaatimukset ympäristön laadun suojelemiseksi, säilyttämiseksi ja parantamiseksi yhteisössä,
- 12) on tarpeen ilmoittaa selvästi ne vaatimukset, jotka kaatopaikkojen on täytettävä sijainnin, käytön, hoidon, valvonnan ja käytöstä poistamisen sekä sellaisten ehkäisevien ja suojelevien toimien osalta, jotka on toteutettava minkä tahansa ympäristöuhan torjumiseksi sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä sekä erityisesti suotoveden maaperään suotautumisen aiheuttaman pohjaveden saastumisen ehkäisemiseksi,
- 13) edellä esitetyn perusteella on tarpeen määritellä selvästi kyseeseen tulevat kaatopaikkaluokat ja jätetyypit, jotka hyväksytään eri kaatopaikkaluokkiin,
- 14) jätteiden väliaikaiseen varastointiin käytettävien paikkojen olisi oltava direktiivin 75/442/ETY asiaa koskevien säännösten mukaiset,
- 15) soveltuvan pysyvän tai tavanomaisen jätteen hyödyntäminen direktiivin 75/442/ETY mukaisesti kunnostuksessa tai entisöinnissä ja täytemaana tai rakennustarkoituksiin ei ole kaatopaikkatoimintaa,
- 16) muun muassa ilmaston lämpenemisen ehkäisemiseksi on toteutettava toimenpiteitä kaatopaikoilla syntyvän metaanin määrän vähentämiseksi vähentämällä kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrää sekä edellyttämällä kaatopaikkakaasujen hallinnan järjestämistä,
- 17) biohajoavan jätteen kaatopaikalle sijoittamista vähentävillä toimenpiteillä on pyrittävä myös edistämään biohajoavan jätteen erillistä keräämistä, lajittelua yleensä, hyödyntämistä ja kierrätystä,
- 18) jätteen kaatopaikkakäsittelyyn liittyvien erityisominaisuuksien vuoksi on tarpeellista ottaa käyttöön kaikkia kaatopaikkaluokkia koskeva erityinen lupamenettely direktiivissä 75/442/ETY säädettyjen yleisten luvan edellytysten ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä annetun direktiivin 96/61/EY ⁽²⁾ yleisten vaatimusten mukaisesti; toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa tarkastuksessa on ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista osoitettava, että kaatopaikka täyttää luvan myöntämiselle asetetut edellytykset,
- 19) kussakin tapauksessa olisi erityisesti vaarallisten jätteiden osalta tarkastettava, voidaanko jäte sijoittaa aiotulle kaatopaikalle,
- 20) ympäristövaarojen ehkäisemiseksi on tarpeellista ottaa käyttöön eri kaatopaikkaluokkiin kelpoisten jätteiden luokittelumenettelyyn, mukaan lukien etenkin vakioidut raja-arvot, perustuva yhdenmukainen jätteiden kelpoisuusmenettely; tätä varten olisi hy-

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

⁽²⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

vissä ajoin otettava käyttöön yhdenmukainen ja vakioitu jätteiden luokittelu, näytteenotto- ja analyysijärjestelmä tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi; kelpoisuusperusteiden on oltava erityisen tarkat pysyvän jätteen osalta,

- 21) kunnes tällaiset luokittelua varten tarvittavat analyysimenetelmät tai raja-arvot otetaan käyttöön, jäsenvaltiot voivat tätä direktiivää soveltaessaan käyttää tai laatia kansallisia luetteloita kaatopaikoille kelpoisista tai kelpaamattomista jätteistä tai määrittellä arviointiperusteet, mukaan lukien raja-arvot, jotka ovat samankaltaiset kuin tässä direktiivissä säädetyt yhdenmukaista kelpoisuusmenettelyä koskevat arviointiperusteet,
- 22) teknisen komitean olisi kehitettävä arviointiperusteet, joiden mukaisesti tietyt vaaralliset jätteet voidaan ottaa vastaan tavanomaisille jätteille tarkoitetuille kaatopaikoille,
- 23) on tarpeen ottaa käyttöön kaatopaikan toiminnan ja jälkihoidon aikana sovellettavat yhteiset valvontamenettelyt kaatopaikan kaikkien mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten havaitsemiseksi ja aiheellisten korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi,
- 24) on tarpeen määrittellä milloin ja miten kaatopaikka on poistettava käytöstä sekä kaatopaikan pitäjän velvollisuudet ja vastuu jälkihoidon aikana,
- 25) kaatopaikkoihin, jotka on poistettu käytöstä ennen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, ei olisi sovellettava käytöstäpoistamismenettelyä koskevia direktiivin säännöksiä,
- 26) olisi säädettävä käytössä olevien kaatopaikkojen tulevaa toimintaa koskevista edellytyksistä, jotta voitaisiin toteuttaa määräajassa tarvittavat toimenpiteet niiden mukauttamiseksi tähän direktiiviin kaatopaikka-alueen kunnostamissuunnitelman perusteella,
- 27) niiden olemassa olevien kaatopaikkojen pitäjien, jotka ovat tämän direktiivin 14 artiklaa vastaavien kansallisten säännösten mukaisesti jo toimittaneet tämän direktiivin 14 artiklan a alakohdassa mainitut asiakirjat ennen direktiivin voimaantuloa ja joille toimivaltainen viranomainen on antanut luvan jatkaa toimintaa, ei tarvitse toimittaa asiakirjoja uudelleen eikä toimivaltaisen viranomaisen tarvitse antaa uutta lupaa,
- 28) kaatopaikan pitäjän on riittävällä tavalla varmistettava joko taloudellisen vakuuden tai muussa vastaavassa muodossa, että kaikki lupaan liittyvät velvollisuudet täytetään, mukaan lukien kaatopaikan käytöstäpoistamiseen ja jälkihoitoon liittyvät velvollisuudet,
- 29) olisi toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteiden sijoittamisesta kaatopaikalle perittävät maksut kattavat kaikki kustannukset, jotka liittyvät kaatopaikan käyttöönottoon ja toimintaan, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan kaatopaikan pitäjän annettava taloudellinen vakuus tai vastaava, sekä arvioidut alueen käytöstäpoistamiseen liittyvät kustannukset, mukaan lukien tarvittavien jälkihoitotoimenpiteiden kustannukset,
- 30) kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaatopaikasta ei todennäköisesti aiheudu vaaraa ympäristölle pidempään kuin tietyn ajan, kaatopaikan pitäjien perimiin maksuihin sisällytettävät arvioidut kustannukset voidaan rajoittaa koskemaan kyseistä aikaa,
- 31) on tarpeen varmistaa koko yhteisön aluetta koskevien tämän direktiivin täytäntöönpanosäännösten asianmukainen soveltaminen ja se, että kaatopaikan pitäjien ja henkilöstön koulutus ja tiedot ovat riittävän pätevyyden takaavaa tasoa,
- 32) komission on laadittava yhtenäinen jätteen kelpoisuusmenettely ja vahvistettava kaatopaikalle hyväksyttävän jätteen vakioitu luokit-

▼B

telu direktiivin 75/442/ETY 18 artiklassa säädettyä komiteamenettelyä noudattaen,

- 33) tämän direktiivin liitteiden mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen sekä valvonta-, näytteenotto- ja analyysimenetelmien vakiointi on toteutettava samaa komiteamenettelyä noudattaen, ja
- 34) jäsenvaltioiden on annettava komissiolle säännöllisin väliajoin kertomukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja kiinnitettävä erityistä huomiota 5 artiklan mukaisesti laadittaviin kansallisiin strategioihin; näiden kertomusten perusteella komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yleinen tavoite

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on direktiivin 75/442/ETY ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan vaatimusten noudattamiseksi säätää jätteitä ja kaatopaikkoja koskevien tiukkojen toiminnallisten ja teknisten vaatimusten avulla toimenpiteistä, menettelyistä ja ohjauksesta kaatopaikoilla niiden koko käyttöajan tapahtuvan jätteiden sijoittamisen haitallisten ympäristövaikutusten, etenkin pintaveden, pohjaveden, maaperän ja ilman saastumisen sekä koko maapallon ympäristöön kohdistuvien vaikutusten, kasvihuoneilmiö mukaan lukien, sekä kaikkien niistä johtuvien ihmisten terveydelle aiheutuvien vaarojen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi niin pitkälle kuin mahdollista.

2. Tämä direktiivi sisältää kaatopaikkojen teknisten ominaisuuksien osalta niitä kaatopaikkoja koskevat olennaiset tekniset säännökset, joihin sovelletaan direktiiviä 96/61/EY, tuon direktiivin yleisten vaatimusten siirtämiseksi konkreettisessa muodossa. direktiivin 96/61/EY olennaisia vaatimuksia pidetään täytettyinä, jos tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

2 artikla

Määrittelyt

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”jätteellä” direktiivin 75/442/ETY soveltamisalaan kuuluvaa ainetta tai esinettä;
- b) ”yhdyskuntajätteellä” kotitalouksien jätteitä sekä jätettä, joka luonteeltaan tai koostumukseltaan on samankaltaista kuin kotitalousjäte;
- c) ”vaarallisella jätteellä” vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa jätettä;
- d) ”tavanomaisella jätteellä” jätettä, joka ei kuulu c alakohtaan;
- e) ”pysyvällä jätteellä” jätettä, jossa ei tapahdu olennaisia fysikaalisia, kemiallisia tai biologisia muutoksia. Pysyvä jäte ei liukene, pala tai reagoi muutoin fysikaalisesti tai kemiallisesti, eikä hajoa biologisesti tai vaikuta haitallisesti muihin aineisiin, joiden kanssa se joutuu kosketuksiin siten, että se todennäköisesti aiheuttaisi ympäristön pilaantumista tai vaaraa ihmisten terveydelle. Jätteiden kokonaispuhdistumisen ja niiden sisältämien haitallisten aineiden kokonaispitoisuuden samoin kuin suotoveden myrkyllisyyden ympäristölle on oltava merkityksetöntä, eikä niistä ennen kaikkea saa aiheutua vaaraa pintaveden ja/tai pohjaveden laadulle;

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

▼B

- f) ”maanalaisella varastolla” pysyvää jätevarastoa, joka sijaitsee syvällä geologisessa luolassa kuten suola- tai kalisuolakaivoksessa;
- g) ”kaatopaikalla” jätteiden käsittelypaikkaa, jossa jätettä sijoitetaan maan päälle tai maahan (eli maan alle), mukaan lukien
 - sisäiset kaatopaikat (eli kaatopaikat, joilla jätteen tuottaja hoitaa oman jätteensä käsittelyn tuotantopaikalla) sekä
 - pysyvät paikat (eli joita käytetään yhtä vuotta pidemmän ajan), joita käytetään jätteen väliaikaiseen varastointiin,
 ei kuitenkaan
 - sellaisia laitoksia, joissa jäte puretaan, jotta se voitaisiin valmistella kuljetettavaksi muualla tapahtuvaa hyödyntämistä, esikäsittelyä tai käsittelyä varten, sekä
 - yleensä alle kolme vuotta kestävä jätteen varastointia ennen sen hyödyntämistä tai esikäsittelyä, tai
 - alle vuoden kestävä jätteen varastointia ennen käsittelyä;
- h) ”esikäsittelyllä” lajittelu mukaan lukien, fysikaalisia, kemiallisia, biologisia tai termisiä prosesseja, jotka muuttavat jätteen luonnetta sen määrän tai vaarallisuuden vähentämiseksi, sen käsittelyn helpottamiseksi tai sen hyödyntämisen tehostamiseksi;
- i) ”suotovedellä” kaatopaikalle sijoitetun jätteen läpi suotautuvaa nestettä, joka purkautuu kaatopaikasta tai jää kaatopaikkaan;
- j) ”kaatopaikkakaasulla” kaatopaikalle sijoitetuista jätteistä syntynyttä kaasua;
- k) ”eluaatilla” laboratoriossa liukoisuustestin avulla saatua liuosta;
- l) ”kaatopaikan pitäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa kaatopaikasta sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella kaatopaikka sijaitsee; kyseinen henkilö voi vaihtua perustamisvaiheesta jälkihoitovaiheeseen;
- m) ”biohajoavalla jätteellä” jätettä, joka voi hajota anaerobisesti tai aerobisesti, kuten elintarvike- ja puutarhajätteet sekä paperi ja kartonki;
- n) ”haltijalla” jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;
- o) ”luvanhakijalla” henkilöä, joka hakee tämän direktiivin mukaista kaatopaikkaa koskevaa lupaa;
- p) ”toimivaltaisella viranomaisella” viranomaista, jonka jäsenvaltio nimeää vastuulliseksi tästä direktiivistä aiheutuvien tehtävien suorittamisesta;
- q) ”nestemäisellä jätteellä” nestemäisessä muodossa olevaa jätettä mukaan lukien jätevedet, mutta ei lietettä;
- r) ”eristyneellä asutuksella” tarkoitetaan yhteisöä,
 - jossa on enintään 500 asukasta kuntaa tai asutusta kohden ja enintään viisi asukasta neliökilometrillä, ja
 - joka sijaitsee vähintään 50 kilometrin päässä lähimmästä sellaisesta kaupunkitaajamasta, jossa on vähintään 250 asukasta neliökilometrillä, tai johon on vaikeiden sääolosuhteiden vuoksi suurimman osan vuotta vaikeat tieyhteydet.

*3 artikla***Soveltamisala**

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava tätä direktiiviä kaikkiin 2 artiklan g kohdassa tarkoitettuihin kaatopaikkoihin.

▼B

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu:

- lietteen levittäminen, mukaan lukien viemärilette, sekä ruoppauslietteen ja muun samankaltaisen aineksen levittäminen lannoitusta tai maanparannusta varten,
- soveltuvan pysyvän jätteen käyttö kunnostukseen/entisöintiin ja täytemaaksi tai rakennustarkoitukseen kaatopaikoilla,
- tavanomaiseksi jätteeksi luokitellun ruoppauslietteen sijoittaminen niiden pienten vesiteiden varrelle, joista ne on ruopattu sekä tällaisen lietteen sijoittaminen pintavesistöön mukaan lukien sen pohja ja alla oleva maaperä,
- likaantumattoman maa-aineksen sijoittaminen tai mineraalivarojen etsimisen ja louhinnan, rikastamisen ja varastoinnin sekä louhostoiminnan tuloksena syntyvien tavanomaisten pysyvien jätteiden sijoittaminen,

3. Jäsenvaltiot saavat harkintansa mukaan ilmoittaa, että tämän direktiivin 17 artiklalla perustetun komitean määrittelemien sellaisten tavanomaisten jätteiden sijoittaminen, jotka ovat muuta kuin pysyvää jätettä ja jotka syntyvät mineraalivarojen etsimisessä, louhinnassa, rikastamisessa ja varastoinnissa sekä louhostoiminnassa ja jotka sijoitetaan siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumista tai vaaraa ihmisten terveydelle, voidaan vapauttaa liitteessä I olevan 2 kohdan ja 3 kohdan 1—3 alakohdan säännösten soveltamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 75/442/ETY soveltamista.

4. Jäsenvaltiot saavat harkintansa mukaan ilmoittaa, ettei tämän direktiivin 6 artiklan d alakohtaa, 7 artiklan i alakohtaa, 8 artiklan a alakohdan iv alakohtaa, 10 artiklaa, 11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 12 artiklan a ja c alakohtaa, liitteessä I olevaa 3 ja 4 kohtaa, liitettä II (lukuun ottamatta 3 kohdassa olevaa tasoa 3 ja 4 kohtaa) ja liitteessä III olevaa 3, 4 ja 5 kohtaa sovelleta joko osittain tai kokonaisuudessaan:

- a) tavanomaisten tai pysyvien jätteiden kaatopaikkoihin, joiden kokonaiskapasiteetti on enintään 15 000 tonnia tai jotka vuosittain ottavat vastaan enintään 1 000 tonnia jätettä ja jotka palvelevat saaria, jos saarella on yksi ainoa kaatopaikka ja tämä kaatopaikka on tarkoitettu ainoastaan kyseisellä saarella tuotetun jätteen käsittelyyn. Kun tämän kaatopaikan kokonaiskapasiteetti on käytetty, tämän direktiivin säännöksiä on noudatettava perustettaessa uusi kaatopaikka saarelle;
- b) tavanomaisten tai pysyvien jätteiden kaatopaikkoihin eristyneissä asutuksissa, jos kaatopaikka on tarkoitettu ainoastaan kyseisen eristyneen asutuksen tuottaman jätteen käsittelyyn;

sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 75/442/ETY soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään kahden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetyistä päivästä komissiolle luettelo niistä saarista ja eristyneistä asutuksista, joihin ei sovelleta tämän direktiivin säännöksiä. Komissio julkaisee luettelon saarista ja eristyneistä asutuksista.

5. Jäsenvaltiot saavat harkintansa mukaan ilmoittaa, että tämän direktiivin 2 artiklan f alakohdassa määriteltyyn maanalaiseen varastoon voidaan olla soveltamatta 13 artiklan 4 kohdan säännöksiä sekä tämän direktiivin liitteessä I olevaa 2 kohtaa (lukuun ottamatta ensimmäistä luetelmakohtaa), 3—5 kohtaa sekä liitteessä III olevaa 2, 3 ja 5 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 75/442/ETY soveltamista.

4 artikla

Kaatopaikkaluokat

Kaatopaikat on luokiteltava johonkin seuraavista luokista:

- vaarallisen jätteen kaatopaikka,

▼B

- tavanomaisen jätteen kaatopaikka,
- pysyvän jätteen kaatopaikka.

*5 artikla***Kaatopaikalle soveltumaton jäte ja esikäsittely**

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kansallinen strategia kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämiseksi viimeistään kahden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä ja ilmoitettava komissiolle tästä strategiasta. Strategian tulee sisältää erityisesti kierrätykseen, kompostointiin, biokaasun tuottamiseen tai materiaalien tai energian hyödyntämiseen liittyvät toimenpiteet 2 kohdassa mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 kuukauden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä kertomuksen, jossa se esittää yhteenvedon kansallisista strategioista.

2. Strategialla on varmistettava, että

- a) viimeistään viiden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrää on vähennettävä 75 prosenttiin vuonna 1995 tai viimeisimpänä sitä edeltävänä vuonna, jonka osalta on käytettävissä standardoituja Eurostat-tietoja, tuotetun biohajoavan yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä (massan mukaan),
- b) viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrää on vähennettävä 50 prosenttiin vuonna 1995 tai viimeisimpänä sitä edeltävänä vuonna, jonka osalta on käytettävissä standardoituja Eurostat-tietoja, tuotetun biohajoavan yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä (massan mukaan),
- c) viimeistään 15 vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrää on vähennettävä 35 prosenttiin vuonna 1995 tai sitä edeltävänä viimeisimpänä vuonna, jonka osalta on käytettävissä standardoituja Eurostat-tietoja, tuotetun biohajoavan yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä (massan mukaan).

Kaksi vuotta ennen c alakohdassa mainittua päivää neuvosto tarkastelee uudelleen edellä mainittua tavoitetta sen kertomuksen perusteella, jonka komissio antaa jäsenvaltioiden käytännön kokemuksista a ja b alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ja johon on tarvittaessa liitetty ehdotus, tämän tavoitteen vahvistamiseksi tai sen muuttamiseksi, jotta ympäristönsuojelun korkea taso varmistettaisiin.

Jäsenvaltiot, jotka vuonna 1995 tai sitä edeltävänä viimeisimpänä vuonna, jonka osalta on käytettävissä standardoituja Eurostat-tietoja, ovat sijoittaneet yli 80 prosenttia kerätystä yhdyskuntajätteestään kaatopaikoille, voivat lykätä a, b tai c alakohdassa säädetyn tavoitteen saavuttamista enintään neljällä vuodella. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää hyväkseen kyseistä säännöstä, on ilmoitettava päätöksestään etukäteen komissiolle. Komissio ilmoittaa näistä päätöksistä muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille.

Edellisessä alakohdassa olevien säännösten täytäntöönpanosta ei missään tapauksessa saa aiheutua, että c alakohdan tavoite saavutetaan myöhemmin kuin neljä vuotta c alakohdassa mainitun päivämäärän jälkeen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kaatopaikalle ei hyväksytä seuraavia jätteitä:

- a) nestemäinen jäte;

▼B

- b) jäte, joka on kaatopaikkaolosuhteissa direktiivin 91/689/ETY liitteessä III määritellyn mukaisesti räjähtävää, syövyttävää, hapettavaa, erittäin helposti syttyvää tai helposti syttyvää;
 - c) sairaalajätteet ja muut lääketieteellisessä tai eläinlääketieteellisessä toiminnassa muodostuneet kliiniset jätteet, jotka ovat direktiivin 91/689/ETY mukaisesti tartuntavaarallisia (liitteessä III esitetty ominaisuus H 9), ja edellä mainitun direktiivin (liite I.A) luokkaan 14 kuuluvat jätteet;
 - d) kokonaiset käytetyt renkaat kahden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä, lukuun ottamatta rakennusaineena käytettyjä renkaita, ja silputut käytetyt renkaat viiden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä (lukuun ottamatta molemmissa tapauksissa polkupyöränrenkaita ja renkaita, joiden halkaisija on suurempi kuin 1 400 millimetriä);
 - e) minkä tahansa muun tyyppinen jäte, joka ei täytä liitteen II mukaisesti määritellyjä kelpoisuusperusteita.
4. Jätteiden laimentaminen tai sekoittaminen ainoastaan kelpoisuusperusteiden täyttämiseksi on kiellettyä:

*6 artikla***Eri kaatopaikkaluokkiin kelpaavat jätteet**

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, jotta:

- a) kaatopaikalle sijoitetaan ainoastaan esikäsiteltyä jätettä; kyseinen säännös ei koske pysyvää jätettä, jonka esikäsitteleminen ei edistä 1 artiklan tavoitteiden saavuttamista vähentämällä jätteen määrää tai ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa vaaraa;
- b) vaarallisen jätteen kaatopaikalle ohjataan ainoastaan liitteen II mukaisesti määritellyt kelpoisuusperusteet täyttävä vaarallinen jäte;
- c) tavanomaisen jätteen kaatopaikalle saadaan sijoittaa:
 - i) yhdyskuntajätteet;
 - ii) muualta peräisin olevat tavanomaiset jätteet, jotka täyttävät liitteessä II mainitut, tavanomaisten jätteiden kaatopaikalle sijoittamista koskevat kelpoisuusperusteet;
 - iii) pysyvät, reagoimattomat vaaralliset jätteet (esimerkiksi kiinteytyt tai lasitetut jätteet), joiden suotautumiskäyttäytyminen vastaa ii alakohdassa mainittujen tavanomaisten jätteiden suotautumiskäyttäytymistä ja jotka täyttävät liitteessä II mainitut asianmukaiset kelpoisuusperusteet. Kyseisiä vaarallisia jätteitä ei saa sijoittaa biohajoavalle tavanomaiselle jätteelle varattuihin soluihin;
- d) pysyvän jätteen kaatopaikkoja käytetään ainoastaan pysyvää jätettä varten.

*7 artikla***Lupahakemus**

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että kaatopaikkaa koskeva lupahakemus sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- a) luvanhakijan ja kaatopaikan pitäjän yksilöinti, jos kyse on kahdesta eri henkilöstä tai yksiköstä;
- b) sijoitettavien jätetyyppien kuvaus ja jätteen kokonaismäärä;
- c) kaatopaikan suunniteltu kapasiteetti;
- d) kaatopaikan kuvaus, mukaan lukien sen hydrogeologiset ja geologiset ominaisuudet;

▼B

- e) ehdotetut menetelmät pilaantumisen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi;
- f) ehdotettu toiminta-, seuranta- ja valvontasuunnitelma;
- g) ehdotettu suunnitelma käytöstäpoistamista ja jälkihoitoa koskeviksi menettelytavoiksi;
- h) jos tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti edellytetään vaikutusten arviointia, toiminnan harjoittajan kyseisen direktiivin 5 artiklan mukaisesti annamat tiedot;
- i) luvanhakijan taloudellinen vakuus tai muut vastaavat tämän direktiivin 8 artiklan a alakohdan iv alakohdassa edellytetyt toimet.

Jos lupahakemus hyväksytään, nämä tiedot on annettava toimivaltaisten kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten käyttöön, kun niitä pyydetään tilastojen laatimista varten.

*8 artikla***Lupaehdot**

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että:

- a) toimivaltainen viranomainen myöntää kaatopaikkaluvan ainoastaan, jos:
 - i) kaatopaikkahanke täyttää kaikki tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset, sen liitteet mukaan lukien, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista;
 - ii) kaatopaikan hoito on siihen teknisesti pätevän luonnollisen henkilön vastuulla; kaatopaikan pitäjiä ja henkilöstön ammatillinen ja tekninen kehittäminen ja koulutus on varmistettu;
 - iii) kaatopaikkaa hoidetaan siten, että onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten rajoittamiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutetaan;
 - iv) luvanhakija on ennen jätteiden käsittelyn aloittamista jäsenvaltioiden antamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen toteuttanut tai toteuttaa tarvittavat toimenpiteet taloudellisen vakuuden tai muun vastaavan muodossa varmistaakseen, että tämän direktiivin säännösten mukaisesti myönnetystä luvasta aiheutuvat velvollisuudet (mukaan lukien jälkihoitoa koskevat säännökset) täytetään ja että 13 artiklassa edellytetyt käytöstäpoistamismenettelyt noudatetaan. Vakuus tai sitä vastaava on pidettävä voimassa niin kauan kuin paikan ylläpito ja jälkihoito sitä edellyttävät 13 artiklan d alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa oman harkintansa mukaisesti, että tätä alakohtaa ei sovelleta pysyville jätteille tarkoitettuihin kaatopaikkoihin;
- b) kaatopaikkahanke on direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitetun jätehuoltosuunnitelman tai siinä tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien mukainen;
- c) ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista toimivaltainen viranomaisen tarkastaa kaatopaikan varmistaakseen, että se täyttää asianmukaiset lupaehdot; tämä ei kuitenkaan millään tavalla vähennä kaatopaikan pitäjän lupaehtojen mukaista vastuuta.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

▼ B

9 artikla

Luvan sisältö

Eritellen ja täydentäen direktiivin 75/442/ETY 9 artiklan ja direktiivin 96/61/EY 9 artiklan säännöksiä kaatopaikkaluvassa on mainittava vähintään:

- a) kaatopaikkaluokka;
- b) luettelo niistä määritellyistä jätetyypeistä ja jätteiden kokonaismäärästä, joille on myönnetty lupa kaatopaikalle sijoittamista varten;
- c) kaatopaikan perustamista, kaatopaikan toimintaa sekä seuranta- ja valvontamenettelyjä koskevat vaatimukset, mukaan lukien varotoimia koskevat suunnitelmat (liitteessä III olevan 4 kohdan B alakohta) sekä käytöstäpoistamista ja jälkihoitoa koskevat väliaikaiset vaatimukset;
- d) luvanhakijan velvollisuus tehdä vähintään kerran vuodessa toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus vastaanotetun jätteen laadusta ja määrästä sekä 12 ja 13 artiklassa ja liitteessä III säädetyn seurantaohjelman tuloksista.

10 artikla

Kaatopaikkakustannukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaa, että kaatopaikan pitäjien perimä hinta kaiken tyyppisen jätteen sijoittamisesta kyseiselle kaatopaikalle kattaa kaatopaikan perustamiseen ja toimintaan liittyvät kustannukset, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan 8 artiklan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta vakuudesta tai muusta vastaavasta aiheutuvat kustannukset ja kaatopaikan käytöstäpoistamisesta ja jälkihoidosta aiheutuvat arvioidut kustannukset vähintään 30 vuoden ajalta. Jollei ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetusta neuvoston direktiivistä 90/313/ETY (1) muuta johdu, jäsenvaltioiden on huolehdittava avoimuudesta kaikkien tarvittavien kustannustietojen keräämisessä ja käytössä.

11 artikla

Jätteen vastaanottomenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistakseen, että ennen jätteiden vastaanottamista kaatopaikoille:
 - a) haltija tai kaatopaikan pitäjä voi ennen jätteen toimittamista tai jätettä kaatopaikalle toimitettaessa tai ensimmäisellä toimituskerralla, jos kyseessä on sarja samantyyppisen jätteen toimituksia, osoittaa asianmukaisin asiakirjoin, että kyseessä oleva jäte voidaan ottaa vastaan kyseiselle kaatopaikalle lupaehtojen mukaisesti ja että se täyttää liitteessä II määrätyt kelpoisuusperusteet;
 - b) kaatopaikan pitäjä noudattaa seuraavia vastaanottomenettelyjä:
 - jätettä koskevien asiakirjojen tarkastaminen, mukaan lukien direktiivin 91/689/ETY 5 artiklan 3 kohdassa edellytetyt asiakirjat ja tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93 (2) edellytetyt asiakirjat;
 - jätteen silmämääräinen tarkastaminen kaatopaikalle tuotaessa ja sijoituspaikalla, ja tarvittaessa yhdenmukaisuuden tarkastaminen haltijan esittämässä asiakirjassa annetun kuvauksen kanssa; jos

(¹) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

(2) EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 120/97 (EYVL L 22, 24.1.1997, s. 14).

▼B

edustavia näytteitä on otettava liitteessä II olevan 3 kohdan 3 tason täytäntöönpanemiseksi, tutkimusten tulokset säilytetään ja näytteenotto toteutetaan liitteessä II olevan 5 kohdan mukaisesti. Nämä näytteet on säilytettävä vähintään yhden kuukauden ajan;

- sijoitetun jätteen määriä ja ominaisuuksia koskeva kirjanpito; kirjanpidosta on käytävä ilmi alkuperä, toimituspäivämäärä, tuottajan henkilöllisyys tai, jos kyse on yhdyskuntajätteestä, kerääjän henkilöllisyys sekä vaarallisen jätteen osalta jätteen tarkka sijainti alueella. Nämä tiedot on annettava toimivaltaisten kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten käyttöön, kun niitä pyydetään tilastojen laatimista varten;

- c) kaatopaikan pitäjän on aina annettava kirjallinen vastaanottotodistus jokaisesta kaatopaikalle vastaanotetusta toimituksesta;
- d) jos jätettä ei oteta vastaan kaatopaikalle, kaatopaikan pitäjän on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 259/93 säännösten soveltamista.

2. Niiden kaatopaikkojen osalta, joihin 3 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla ei sovelleta tämän direktiivin säännöksiä, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jotta:

- jätteelle suoritetaan säännöllinen silmämääräinen tarkastus sijoituspaikassa sen varmistamiseksi, että kaatopaikalle otetaan vastaan ainoastaan saarelta tai eristyneestä asutuksesta peräisin olevaa tavaroista jätettä, ja
- kaatopaikalle sijoitetun jätteen määrästä pidetään kirjaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolle tämän direktiivin täytäntöönpanosta annettavissa säännöllisissä kertomuksissa on tiedot niille kaatopaikoille sijoitettavien jätteiden määrästä, joihin ei sovelleta tämän direktiivin säännöksiä, sekä mahdollisuuksien mukaan, niihin sijoitetun jätteen tyypistä.

12 artikla

Toimintavaiheen valvonta ja tarkkailu

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että toimintavaiheen valvonta ja tarkkailu vastaavat vähintään seuraavia vaatimuksia:

- a) kaatopaikan pitäjän on toteutettava toimintavaiheen aikana liittyessä III eritelty valvonta- ja tarkkailuohjelma;
- b) kaatopaikan pitäjän on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista valvonnan ja tarkkailun yhteydessä esille tulleista huomattavista haitallisista ympäristövaikutuksista ja hänen on noudatettava toimivaltaisen viranomaisen päätöstä toteutettavien korjaavien toimenpiteiden luonteesta ja ajoituksesta. Näiden toimenpiteiden toteuttamiskustannuksista vastaa kaatopaikan pitäjä.

Toimivaltaisen viranomaisen vahvistamin säännöllisin väliajoin, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa, kaatopaikan pitäjän on kerättyjen tietojen perusteella tehtävä toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus tarkkailun tuloksista lupaehtojen noudattamisen osoittamiseksi ja jätteen käyttäytymisestä kaatopaikalla saatavan tiedon lisäämiseksi;

- c) valvontaan ja tarkkailuun ja/tai 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tutkimuksiin liittyvien analyttisten operaatioiden laadunvalvonnasta huolehtivat pätevät laboratoriot.

13 artikla

Käytöstäpoistamis- ja jälkihoitomenettely

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarvittaessa luvan mukaisesti:

- a) kaatopaikan tai sen osan käytöstäpoistamisemenettely aloitetaan:
 - i) kun luvassa mainitut asiaan liittyvät ehdot täyttyvät, tai
 - ii) toimivaltaisen viranomaisen luvalla kaatopaikan pitäjän hakemuksesta, tai
 - iii) toimivaltaisen viranomaisen perustellulla päätöksellä;
- b) kaatopaikkaa tai sen osaa voidaan pitää lopullisesti käytöstä poistettuna vasta, kun toimivaltainen viranomainen on toteuttanut lopullisen tarkastuksen paikalla, arvioinut kaikki kaatopaikan pitäjän antamat selvitykset ja antanut kaatopaikan pitäjälle luvan poistaa kaatopaikka käytöstä. Tämä menettely ei vähennä kaatopaikan pitäjän lupaehtojen mukaista vastuuta;
- c) sen jälkeen kun kaatopaikka on lopullisesti poistettu käytöstä, kaatopaikan pitäjä on vastuussa kaatopaikan kunnossapidosta, tarkkailusta ja valvonnasta jälkihoitovaiheen aikana niin kauan kun toimivaltainen viranomainen sitä vaatii, ottaen huomioon ajan, jonka kaatopaikka voi aiheuttaa vaaraa.

Kaatopaikan pitäjän on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista valvontamenettelyjen yhteydessä esiin tulleista huomattavista haitallisista ympäristövaikutuksista ja hänen on noudatettava toimivaltaisen viranomaisen tekemää päätöstä toteutettavien korjaavien toimenpiteiden luonteesta ja ajoituksesta;
- d) niin kauan kuin toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaatopaikka todennäköisesti aiheuttaa vaaraa ympäristölle, kaatopaikan pitäjä on velvollinen tarkkailemaan ja tutkimaan kaatopaikkakaasujen ja alueen suotovesien koostumusta sekä lähialueen pohjavesikerrosta liitteen III mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jätteen haltijan vastuuta koskevan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista.

14 artikla

Käytössä olevat kaatopaikat

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen, että kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat jo käytössä, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eivät voi jatkaa toimintaansa, ellei jäljempänä esitettyjä toimia saateta loppuun mahdollisimman pian ja viimeistään kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä:

- a) kaatopaikan pitäjän on 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä vuoden kuluessa valmistettava ja esitettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi kaatopaikan kunnostussuunnitelma, joka sisältää 8 artiklassa luetellut kohdat ja kaatopaikan pitäjän tarpeellisina pitämät korjaavat toimenpiteet tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia;
- b) kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätös siitä, voidaanko toimintaa jatkaa mainitun kunnostussuunnitelman ja tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sulkeakseen 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa 8 artiklan mukaisesti;
- c) hyväksytyn kaatopaikan kunnostussuunnitelman perusteella toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tarvittavat työt ja määrättävä

▼B

siirtymäkaudesta suunnitelman toteuttamiseksi. Kaikkien käytössä olevien kaatopaikkojen on oltava tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia, kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä;

- d) i) tämän direktiivin 4, 5, 11 artiklaa ja liitettä II on sovellettava vaarallisten jätteiden kaatopaikkoihin vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä;
- ii) tämän direktiivin 6 artiklaa on sovellettava vaarallisten jätteiden kaatopaikkoihin kolmen vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä.

*15 artikla***Velvollisuus antaa kertomuksia**

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta kiinnittäen erityistä huomiota 5 artiklan mukaisesti vahvistettaviin kansallisiin strategioihin. Kertomus on laadittava komission direktiivin 91/692/ETY ⁽¹⁾ 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laatiman kyselylomakkeen tai lomakkeen pohjalta. Kyselylomake tai lomake on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen kertomuksen kattaman ajanjakson alkua. Kertomus on lähetettävä komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa kertomuksen kattaman kolmivuotiskauden päätyemisestä.

Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti jäsenvaltioiden laatimat kertomukset.

▼M2*16 artikla***Komiteamenettely**

Komissio hyväksyy toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, sekä toimenpiteet kaatopaikkoja koskevien valvonta-, näytteenotto- ja tutkimusmenetelmien standardoinnin laatimiseksi direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan mukaisesti perustetun komitean avustamana. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Tätä varten liitteen II osalta komitea ottaa huomioon liitteessä II esitetyt testausta ja kelpoisuusperusteita koskevat yleiset periaatteet ja menettelyt sekä vahvistaa jokaiselle kaatopaikkaluokalle erityisperusteet ja/tai testausmenetelmät ja lisäraja-arvot, mukaan lukien tarvittaessa erityiset kaatopaikkatyytit kussakin luokassa, mukaan lukien maanalaiset varastot.

Komissio hyväksyy tämän direktiivin 5, 7 ja 11 artiklassa tarkoitettujen tilastotietojen yhdenmukaistamista ja säännöllistä välittämistä koskevat säännökset ja tarvittaessa muuttaa näitä säännöksiä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M1*17 artikla*

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼M1

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M2

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B*18 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kaksi vuotta sen voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*19 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*20 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

KAIKKIEN KAATOPAIKKALUOKKIEN YLEISVAATIMUKSET

1. Sijainti

- 1.1 Kaatopaikan sijainnin osalta on otettava huomioon vaatimukset, jotka liittyvät seuraaviin tekijöihin:
- a) välimatkat kaatopaikka-alueen rajojen ja asuin- ja virkistysalueiden, vesiteiden, vesistöjen sekä muiden maatalous- ja kaupunkialueiden välillä;
 - b) alueella esiintyvät pohjavedet, rannikkovedet tai luonnonsuojeluvyöhykkeet;
 - c) alueen geologiset ja hydrogeologiset olosuhteet;
 - d) alueen tulvimis-, vajoamis-, maanvieremä- tai lumivyöryvaarat;
 - e) alueen luonnonperinnön tai kulttuuriperinnön suojelu.
- 1.2 Kaatopaikka voidaan hyväksyä vain, jos alueen ominaisuudet suhteessa edellä mainittuihin vaatimuksiin tai suunnitellut korjaavat toimenpiteet osoittavat, että kaatopaikka ei aiheuta vakavaa vaaraa ympäristölle.

2. Vesien hallinta aja suotoveden käsittely

On toteutettava kaatopaikan ominaisuuksiin ja sääolosuhteisiin liittyvät tarvittavat toimenpiteet

- jätemassaan imeytyvän sadannan hallitsemiseksi,
- pintaveden ja/tai pohjaveden virtauksen ehkäisemiseksi kaatopaikalle si-
joitettuun jätteeseen,
- saastuneen veden ja suotoveden keräämiseksi; jos kaatopaikan sijaintiin
ja kaatopaikalle hyväksyttävän jätteen tarkasteluun perustuva arviointi
osoittaa, että kaatopaikka ei muodosta mahdollista uhkaa ympäristölle,
toimivaltainen viranomainen voi päättää, että tätä säännöstä ei sovelleta,
- kaatopaikalta kerätyn saastuneen veden ja suotoveden käsittelemiseksi
kaatopaikalta johdetavilta vesiltä edellytetyn laadun saavuttamiseksi.

Mitä edellä säädetään, ei sovelleta pysyvän jätteen kaatopaikkoihin.

3. Maaperän ja vesien suojelu

- 3.1 Kaatopaikan on sijaittava ja sen on oltava suunniteltu siten, että se täyttää tarvittavat vaatimukset maaperän, pohjaveden ja pintaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi ja tarvittaessa suotoveden tehokkaan keräämisen varmistamiseksi 2 kohdan mukaisesti. Maaperän, pohjaveden ja pintaveden suojeleminen on käytettävä geologisen esteen ja pohjavuorauksen yhdistelmää toiminnallisen/aktiivin vaiheen aikana ja geologisen esteen ja eristevuorauksen yhdistelmää passiivisen vaiheen aikana/käytöstäpoistamisen jälkeen.
- 3.2. Geologinen este määräytyy niiden kaatopaikan alla ja sen läheisyydessä vallitsevien geologisten ja hydrogeologisten olosuhteiden perusteella, jotka tarjoavat riittävän tiiveyden maaperään ja pohjaveteen kohdistuvan mahdollisen uhan torjumiseksi.

Kaatopaikan perustuksen ja sivujen tulee koostua mineraalikerroksesta, joka täyttää läpäisevyys- ja paksuusvaatimukset siten, että se vastaa maaperän, pohjaveden ja pintaveden suojelun kannalta yhteisvaikutuksiltaan vähintään seuraavia vaatimuksia:

- vaarallisen jätteen kaatopaikka: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; paksuus ≥ 5 m,
- tavanomaisen jätteen kaatopaikka: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; paksuus ≥ 1 m,
- pysyvän jätteen kaatopaikka: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; paksuus ≥ 1 m,

m/s = metriä/sekunti.

Jos geologinen este ei luonnostaan vastaa edellä mainittuja vaatimuksia, sitä voidaan täydentää rakentamalla ja vahvistaa muilla vastaavan suojan antaville keinoilla, Rakennetun geologisen esteen on oltava vähintään 0,5 metriä paksu.

- 3.3. Edellä kuvatun geologisen esteen lisäksi on lisättävä suotoveden keruu- ja tiivistysjärjestelmä seuraavien periaatteiden mukaisesti, jotta varmistetaan,

▼B

että suotoveden kerääntyminen kaatopaikan pohjalle on mahdollisimman vähäistä:

Suotoveden keruu ja pohjan tiivistys

Kaatopaikkaluokka	Tavanomainen	Vaarallinen
Keinotekoinen tiivistysvuoraus	vaaditaan	vaaditaan
Kuivatuskerros $\geq 0,5$ m	vaaditaan	vaaditaan

Jäsenvaltiot voivat asettaa pysyvän jätteen kaatopaikkoja ja edellä mainittujen teknisten keinojen ominaisuuksia koskevia yleisiä tai erityisiä vaatimuksia.

Jos toimivaltainen viranomainen mahdollisia ympäristövaaroja tarkasteltuaan katsoo, että suotoveden muodostumisen estäminen on tarpeellista, voidaan määrätä pintavuorauksesta. Pintavuoraukseen koskevat seuraavat suositukset:

Kaatopaikkaluokka	Tavanomainen	Vaarallinen
Kaasunkeräyskerros	vaaditaan	ei vaadita
Keinotekoinen tiivistysvuoraus	ei vaadita	vaaditaan
Läpäisemätön mineraalikerros	vaaditaan	vaaditaan
Kuivatuskerros $> 0,5$ m	vaaditaan	vaaditaan
Pintamaakerros > 1 m	vaaditaan	vaaditaan

3.4 Jos ympäristövaarojen arvioinnin perusteella, ottaen erityisesti huomioon direktiivi 80/68/ETY⁽¹⁾, toimivaltainen viranomainen on päättänyt 2 kohdan mukaisesti ("Version halinta ja suotoveden käsittely"), että suotoveden keruu ja käsittely ei ole tarpeellista, tai on todettu, että kaatopaikka ei muodosta todennäköistä vaaraa maaperälle, pohjavedelle tai pintavedelle, edellä mainittuja 3.2 ja 3.3 kohdan vaatimuksia voidaan lieventää vastaavasti. Näitä vaatimuksia voidaan pysyvästi jätteelle tarkoitettujen kaatopaikkojen osalta mukauttaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3.5 Tämän direktiivin 17 artiklalla perustettu komitea kehittää ja hyväksyy menetelmän, jota käytetään kaatopaikkojen vedenläpäisykertoimen määrittämiseen kenttäoloissa ja koko kaatopaikan alueella.

4. Kaasujen hallinta

4.1 On toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaatopaikkakaasujen kertymisen ja purkautumisen valvomiseksi (liite III).

4.2 Kaatopaikkakaasua on kerättävä kaikilta kaatopaikoilta, joihin sijoitetaan biohajoavaa jätettä, ja kaatopaikkakaasut on käsiteltävä ja käytettävä. Jos kerättyä kaasua ei voida käyttää energian tuotantoon, se on käsiteltävä polttamalla.

4.3 Kaatopaikkakaasujen keruu, käsittely ja käyttö tulee 4.2 kohdan mukaisesti toteuttaa tavalla, joka minimoi ympäristövahingot tai ympäristön pilaantumisen sekä ihmisten terveydelle aiheutuvat vaarat.

5. Haitat ja vaarat

On toteutettava toimenpiteitä, joilla vähennetään kaatopaikasta aiheutuvia haittoja ja vaaroja, jotka syntyvät:

- haju- ja pölypäästöistä,
- tuulen kantamista aineista,
- melusta ja liikenteestä,
- linnuista, tuhoeläimistä ja hyönteisistä,

⁽¹⁾ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

▼B

- aerosolien muodostumisesta,
- tulipaloista.

Kaatopaikat on varustettava niin, että kaatopaikalta peräisin oleva lika ei leviä yleisille teille tai ympäröiville maa-alueille.

6. Vakavuus

Jätteet on sijoitettava kaatopaikalle siten, että varmistetaan jätemassan ja siihen liittyvien rakenteiden vakavuus, etenkin sortumien estämiseksi. Jos käytetään keinotekoista estettä, on varmistettava, että sen alla oleva geologinen kerros on kaatopaikan muodon huomioon ottaen riittävän vakaa ehkäisemään pohjaan painautumisen, joka voi vahingoittaa estettä.

7. Esteet

Kaatopaikka on suljettava niin, että vapaa pääsy sinne estetään. Portit on pidettävä lukittuina muina kuin aukioloaikoina. Laitoksen valvonta- ja sisäänpääsyjärjestelmään on sisällyttävä toimenpideohjelma jätteen laittoman kaatopaikalle sijoittamisen havaitsemiseksi ja ehkäisemiseksi.

LIITE II

JÄTTEEN KAATOPAIKKAKELPOISUUDEN PERUSTEET JA MENETTELYT

1. Johdanto

Tässä liitteessä esitetään

- yleiset periaatteet jätteiden kelpoisuudesta tiettyyn kaatopaikkaluokkaan; tulevan jäteluokitusmenettelyn olisi perustuttava näille periaatteille,
- suuntaviivat alustavan jätteen kelpoisuusmenettelyn luomiseksi, jota on noudatettava kunnes yhtenäinen jätteiden luokittelu- ja kaatopaikkakelpoisuusmenettely on kehitetty; tämän direktiivin 16 artiklassa tarkoitettu tekninen komitea kehittää tämän menettelyn sekä asianmukaiset näytteenottomenettelyt. Tekninen komitea laatii perusteet, jotka tiettyjen vaarallisten jätteiden on täytettävä, jotta ne voidaan hyväksyä tavanomaiselle jätteelle tarkoitetuille kaatopaikoille. Kyseisissä perusteissa on erityisesti otettava huomioon kyseisten jätteiden lyhyen, keskipitkän ja pitkän ajan luokisuus. Kyseiset arviointiperusteet on laadittava kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta. Tekninen komitea laatii myös arviointiperusteet, jotka on täytettävä, jotta jäte voidaan hyväksyä maanalaiseen varastoon. Kyseisissä arviointiperusteissa on otettava huomioon erityisesti se, että jätteiden ei pitäisi reagoida toistensa tai kallion kanssa.

Tämä teknisen komitean työ on saatettava loppuun kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta, lukuun ottamatta tämän direktiivin liitteisiin liittyviä valvonta-, näytteenotto- ja tutkimusmenetelmien standardointiehdotuksia, jotka on hyväksyttävä kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta, ja se on toteutettava ottaen huomioon tämän direktiivin 1 artiklassa määritellyt tavoitteet.

2. Yleiset periaatteet

Sijoitettavan jätteen koostumus, huuhtoutuminen, käyttäytyminen pitkällä aikavälillä sekä yleiset ominaisuudet on tiedettävä mahdollisimman tarkasti. Jätteen kaatopaikkakelpoisuus voi perustua joko luetteloon kaatopaikalle vastaanotettavista jätteistä tai luetteloon jätteistä, joita ei saa sijoittaa kaatopaikalle, jotka on määritelty niiden luonteen ja alkuperän mukaan, sekä jätteen analysointimenetelmiin ja vastaanotettavan jätteen ominaisuuksien raja-arvoihin. Tässä direktiivissä esitettyjen jätteen tulevien kaatopaikkakelpoisuutta koskevien menettelyiden on mahdollisuuksien mukaan perustuttava vakioituihin jätteen analysointimenetelmiin ja vastaanotettavan jätteen ominaisuuksien standardoituihin raja-arvoihin.

Ennen tällaisten analysointimenetelmien ja raja-arvojen määrittelyä jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön ainakin kansallisia luetteloita eri kaatopaikkaluokkiin vastaanotettavista jätteistä tai luetteloita jätteistä, joita ei oteta vastaan tietyn kaatopaikkaluokan kaatopaikalle, tai määritellä perusteet luetteloihin merkitsemiselle. Jotta jäte otetaan vastaan tiettyyn kaatopaikkaluokkaan, sen tulee olla mainittu asianomaisessa kansallisessa luettelossa tai täyttää vastaavanlaiset perusteet kuin luetteloon merkitseminen edellyttää. Nämä luettelot tai vastaavat perusteet sekä analysointimenetelmä ja raja-arvot on lähetettävä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa siitä kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä tai siitä, kun ne annetaan kansallisella tasolla.

Näitä luetteloita tai kelpoisuusperusteita olisi käytettävä paikkakohtaisten luetteloiden laatimisessa, eli luettelon laatimisessa direktiivin 9 artiklan mukaisesti luvassa yksilöidyistä hyväksytyistä jätteistä.

Ne perusteet, joiden nojalla jäte hyväksytään viiteluetteloihin tai johonkin kaatopaikkaluokkaan, voivat perustua joko muuhun lainsäädäntöön ja/tai jätteiden ominaisuuksiin.

Määriteltäessä perusteita jätteen kaatopaikkakelpoisuudelle johonkin kaatopaikkaluokkaan on otettava huomioon seuraavat seikat:

- lähiympäristön suojele (erityisesti pohjavesi ja pintavesi),
- ympäristösuojelejärjestelmien suojaaminen (esim. vuoraukset ja suotoveden käsittelyjärjestelmät),
- toivottujen jätteenstabilointiprosessien suojaaminen kaatopaikoilla,
- ihmisten terveyttä uhkaavien vaarojen torjunta.

▼B

Esimerkkejä jätteen ominaisuuksiin perustuvista kaatopaikkakelpoisuusperusteista ovat:

- vaatimukset siitä, että jätteen kokonaiskoostumus on tiedettävä,
- jätteeseen sisältyvien orgaanisten aineiden määrien rajoitukset,
- orgaanisen jätteen ainesosien biohajoavuutta koskevat vaatimukset tai rajoitukset,
- mahdollisesti haitallisten tai vaarallisten erikseen määriteltyjen aineiden määrän rajoitukset (suhteessa edellä mainittuihin suojelua koskeviin perusteisiin),
- mahdollisesti haitallisten tai vaarallisten erikseen määriteltyjen aineiden mahdollinen ja odotettavissa oleva suotautuminen (suhteessa edellä mainittuihin suojelua koskeviin perusteisiin),
- jätteen ja siitä syntyvän suotoveden ekotoksikologiset ominaisuudet.

Jätteiden ominaisuuksiin perustuvien kaatopaikkakelpoisuusperusteiden on yleensä oltava erittäin tarkkoja pysyvien jätteiden kaatopaikkojen osalta, niiden ei tarvitse olla yhtä tarkkoja tavanomaisten jätteiden kaatopaikkojen osalta, ja vielä väljemmät ne voivat olla vaarallisten jätteiden kaatopaikkojen osalta, mikä johtuu kahden viimeksi mainitun luokan korkeammasta ympäristönsuojelun tasosta.

3. Testausta ja jätteen kaatopaikkakelpoisuutta koskevat yleiset menettelyt

Jätteen yleisen määrittelyn ja testauksen on perustuttava seuraavaan kolmitasoiseen porrastukseen:

Taso 1: *Perusmäärittely.* Tämä käsittää lyhyt- ja pitkäaikaisen suotautumiskäyttäytymisen ja/tai jätteen ominaisuuksien perustellisen määrittelyn vakioitujen analyysi- ja käyttäytymistestausmenetelmien mukaisesti.

Taso 2: *Laadunvalvontatesti.* Tämä käsittää joksottaisia testauksia yksinkertaisemmilla standardoiduilla analyysi- ja käyttäytymistestausmenetelmillä, jotta voitaisiin määritellä, täyttääkö jäte lupaehtot ja/tai erityiset viiteperusteet. Testeissä keskitytään päämuuttujiin ja perusmäärittelyllä tunnistettavaan käyttäytymiseen.

Taso 3: *Tarkastus paikalla.* Tämä käsittää nopeat tarkastusmenetelmät sen varmistamiseksi, että jäte on sama kuin se, joka on ollut kelpoisuustestauksessa ja joka on kuvattu mukana olevissa asiakirjoissa. Tämä voi käsittää pelkästään jätekuorman silmämääräisen tarkastuksen ennen kuin se puretaan kaatopaikalle tai sen jälkeen.

Tietentyypinen jäte on tavallisesti määriteltävä tasolla 1, ja sen on täytettävä asianomaiset perusteet, jotta se hyväksytään viiteluetteloon. Tietentyypistä jätettä on testattava säännöllisesti (esimerkiksi vuosittain) tasolla 2, ja sen on täytettävä asianmukaiset perusteet, jotta se säilyisi paikkakohtaisessa luettelossa. Jokaiselle jätekuormalle, joka saapuu kaatopaikan portille, on suoritettava tason 3 mukainen tarkastus.

Tietyt jätetyypit voidaan väliaikaisesti tai pysyvästi jättää tason 1 testauksen ulkopuolelle. Tämä voi johtua siitä, että testaus on mahdoton toteuttaa tai että asianmukaisia testausmenetelmiä tai hyväksymisperusteita ei ole käytettävissä, tai se voi johtua poikkeavasta lainsäädännöstä.

4. Suuntaviivat alustaville kaatopaikkakelpoisuusmenettelyille

Ennen tämän liitteen lopullista valmistumista ainoastaan tason 3 testaus on pakollinen ja tason 1 ja 2 testauksia sovelletaan siinä laajuudessa kuin on mahdollista. Tässä alustavassa vaiheessa tiettyyn kaatopaikkaluokkaan kelpoisen jätteen on oltava joko rajoitetusta kansallisessa tai tätä kaatopaikkaluokkaa koskevassa paikkakohtaisessa luettelossa tai sen on täytettävä kyseiseen luetteloon merkitsemistä vastaavat arviointiperusteet.

Seuraavia yleisiä suuntaviivoja voidaan käyttää vahvistettaessa alustavia perusteita jätteiden kelpoisuudelle kolmeen tärkeimpään kaatopaikkaluokkaan tai vastaaviin luetteloihin:

Pysyvien jätteiden kaatopaikat: ainoastaan 2 artiklan e alakohdassa määriteltyt, pysyvät jätteet voidaan hyväksyä luetteloon.

Tavanomaisten jätteiden kaatopaikat: jotta jätetyypin voidaan hyväksyä luetteloon, se ei saa kuulua direktiivin 91/689/ETY soveltamisalaan.

▼B

Vaarallisten jätteiden kaatopaikat: Alustavaan summittaiseen luetteloon vaarallisten jätteiden kaatopaikoista voidaan sisällyttää ainoastaan direktiivin 91/689/ETY soveltamisalaan kuuluvat jätetyypit. Tällaisia jätetyyppejä ei kuitenkaan tulisi hyväksyä luetteloon ilman esikäsittelyä, jos niissä olevien mahdollisesti vaarallisten ainesosien kokonaispitoisuus ja kyseisten ainesosien suotautuvuus muodostavat lyhyellä aikavälillä riskin työympäristölle tai ympäristölle tai estävät riittävän stabiloinnin kaatopaikan suunnitelluksi käyttöajaksi.

5. Jätteen näytteenotto

Jätteen näytteenotto saattaa olla näytteiden edustavuuden kannalta ja teknisesti hyvin ongelmallista monien jätteiden heterogeenisen luonteen vuoksi. Jätteen näytteenoton eurooppalaista standardia kehitetään. Kunnes jäsenvaltiot hyväksyvät tämän standardin direktiivin 17 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia standardeja ja menettelyä.

LIITE III

VALVONTA JA TARKKAILU TOIMINTA- JA JÄLKIHOITOVAIHEESSA

1. Johdanto

Tässä liitteessä esitetään vähimmäismenettelytavat tarkkailulle, jota suoritetaan sen tarkistamiseksi, että

- jäte on hyväksytty sijoitettavaksi kyseiselle kaatopaikkaluokalle vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti;
- kaatopaikan sisäiset prosessit etenevät tarkoitetulla tavalla,
- ympäristönsuojelujärjestelmät toimivat täysin aiotulle tavalla,
- kaatopaikan lupaehdot täytetään.

2. Säätiiedot

Kertomusten antamista koskevan velvoitteen mukaisesti (15 artikla) jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot meteorologisten tietojen keruujärjestelmästä. Jäsenvaltiot päättävät siitä, kuinka tiedot on kerättävä (paikalla, kansallinen ilmatieteen havaintoasemien verkosto, jne.).

Jos jäsenvaltiot päättävät, että vesitaseet ovat tehokas keino arvioida, muodostuuko kaatopaikan jätemassassa suotovettä tai vuotaako kaatopaikka, on suositeltavaa, että seuraavat tiedot kerätään kaatopaikalla suoritettavan seurannan avulla tai lähimmältä ilmatieteen havaintoasemalta niin kauan kuin toimivaltainen viranomainen sitä vaatii tämän direktiivin 13 artiklan 3 c alakohdan mukaisesti:

	Toimintavaihe	Jälkihoitovaihe
1.1 Sademäärä	Päivittäin	Päivittäin, lisättynä kuukaisiarvoihin
1.2 Lämpötila (min., max. klo 14.00 CET)	Päivittäin	Kuukauden keskiarvo
1.3 Vallitsevan tuulen suunta ja voimakkuus	Päivittäin	Ei vaadita
1.4 Haihtuminen (lysimetri) ⁽¹⁾	Päivittäin	Päivittäin, lisättynä kuukausiarvoihin
1.5 Ilman kosteus (klo 14.00 CET)	Päivittäin	Kuukauden keskiarvo

⁽¹⁾ Tai muilla sopivilla menetelmillä.

3. Päästöjä koskevat tiedot: veden, suotoveden ja kaasujen valvonta

Jos suotovettä ja pintavettä esiintyy, on niistä otettava näytteet edustavissa kohdissa. Suotoveden näytteenotto ja mittaaminen (määrä ja koostumus) on suoritettava erikseen jokaisessa kohdassa, josta suotovettä johdetaan pois paikalta. Viite: näytteenottotekniikan yleiset suuntaviivat, ISO 5667-2 (1991).

Jos pintavettä esiintyy, sen seuranta on toteutettava vähintään kahdessa kohdassa, joista toinen on ylävirtaan ja toinen alavirtaan kaatopaikalta. Kaasujen seurannan on oltava edustava kaatopaikan kaikissa osissa.

Näytteenoton ja analyysien suoritustiheys esitetään alla olevassa taulukossa.

Suotovedestä ja vedestä on otettava seuranta varten näyte, joka edustaa sen keskimääräistä koostumusta.

	Toimintavaihe	Jälkihoitovaihe ⁽²⁾
2.1 Suotoveden määrä	Kuukausittain ⁽¹⁾ ⁽³⁾	6 kuukauden välein
2.2 Suotoveden koostumus ⁽²⁾	4 kertaa vuodessa ⁽³⁾	6 kuukauden välein
2.3 Pintaveden määräraja koostumus ⁽⁷⁾	4 kertaa vuodessa ⁽³⁾	6 kuukauden välein

▼B

	Toimintavaihe	Jälkihoitovaihe ⁽²⁾
2.4 Potentiaaliset kaasupäästöt ja ilmanpaine ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ jne.)	Kuukaisittain ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾	6 kuukauden välein ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Näytteenoton suoritustiheyttä voidaan mukauttaa kaatopaikan muodon perusteella (kumpuna, täyttönä jne.). Tämä on eriteltävä luvassa.

⁽²⁾ Mitattavat muuttujat ja analysoitavat aineet vaihtelevat sijoitetun jätteen koostumuksen mukaan; ne on merkittävä lupa-asiakirjaan ja niiden on kuvattava jätteiden huuhtoutumisominaisuuksia.

⁽³⁾ Jos tietojen analysointi osoittaa, että pidemmät aikavälit ovat yhtä tehokkaita, suoritustiheyttä voidaan mukauttaa. Suotoveden osalta on mitattava johtokyky aina vähintään kerran vuodessa.

⁽⁴⁾ Nämä mittaukset liittyvät lähinnä orgaanisen aineen pitoisuuteen jätteessä.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ säännöllisesti, muut kaasut tarvittaessa, sijoitetun jätteen koostumuksen mukaan, jotta saataisiin kuva sen huuhtoutumisominaisuuksista.

⁽⁶⁾ Kaasunpoistojärjestelmän tehokkuus on tarkastettava säännöllisesti.

⁽⁷⁾ Kaatopaikan ominaisuuksien perusteella toimivaltainen viranomainen voi määrätä, ettei näitä mittauksia tarvita, ja antaa siten kertomuksensa tämän direktiivin 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Mitä 2.1 ja 2.2 kohdassa säädetään, sovelletaan ainoastaan paikoilla, joissa kerätään suotovettä (ks. liitteessä I oleva 2 kohta).

4. Pohjaveden suojele

A Näytteenotto

Mittausten on annettava tietoja pohjavedestä, johon kaatopaikan toiminta todennäköisesti vaikuttaa, ja pohjaveden sisäänvirtausalueella on oltava vähintään yksi mittauskohta ja ulosvirtausalueella kaksi mittauskohtaa. Mittausten lukumäärää voidaan lisätä erityisen hydrogeologisen tutkimuksen perusteella ja jos on tarvetta havaita varhaisessa vaiheessa suotoveden tahaton pääsy pohjaveteen.

Näytteet on otettava vähintään kolmesta kohdasta ennen jätteiden sijoittamista, jotta saadaan viitearvot tuleville näytteille. Viite: Pohjavesien näytteenotto, ISO 5667, osa 11, 1993.

B Seuranta

Otetuista näytteistä analysoitavat muuttujat on johdettava odotetusta suotoveden koostumuksesta ja alueen pohjaveden laadusta. Analyysin muuttujia valittaessa on otettava huomioon aineiden kulkeutuminen pohjavesialueella. Muuttujiin voi sisältyä osoitinmuuttujia sen varmistamiseksi, että veden laadun muutokset havaitaan nopeasti ⁽¹⁾.

	Toimintavaihe	Jälkihoitovaihe
Pohjavedentaso	6 kuukauden välein ⁽¹⁾	6 kuukauden välein ⁽¹⁾
Pohjaveden koostumus	Paikkakohtainen suoritustiheys ⁽²⁾ ⁽³⁾	Paikkakohtainen suoritustiheys ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Jos pohjaveden taso vaihtelee, on suoritustiheyttä lisättävä.

⁽²⁾ Suoritustiheyden on perustuttava mahdollisuuteen suorittaa korjaavia toimia kahden näytteenoton välillä, jos kynnystaso saavutetaan, eli suoritustiheys on määriteltävä pohjaveden virtausnopeutta koskevien tietojen arvioinnin perusteella.

⁽³⁾ Jos kynnystaso saavutetaan (ks. C kohta), se on todennettava toistamalla näytteenotto. Kun taso on varmistettu, on seurattava varotoimia koskevaa suunnitelmaa (esitetty luvassa).

C Kynnystaso

Pohjavedelle on katsottava aiheutuneen tämän direktiivin 12 ja 13 artiklassa tarkoitettuja huomattavia haitallisia ympäristövaikutuksia, jos pohjavedestä otetun näytteen analyysi osoittaa veden laadussa tapahtuneen merkittäviä muutoksia. Kynnystaso on määriteltävä ottaen huomioon kaatopaikka-alueen erityiset hydrogeologiset muodostumat ja ohjaveden laatu. Kynnystasosta on määrättävä luvassa aina kun se on mahdollista.

Havainnot on arvioitava valvontataulukon avulla, joka sisältää vahvistetut valvontasäännöt ja valvonnan tasot jokaiselle virtauksen suhteen alasuunnassa olevalle kaivolle. Valvonnan taso on määriteltävä pohjaveden laadun paikallisten vaihtelujen mukaan.

⁽¹⁾ Suositellut muuttujat: pH, TOC, fenolit, raskasmetallit, fluoridi, As, öljy/hiilivedyt.

▼B**5. Kaatopaikan topografia: kaatopaikan jätemassaa koskevat tiedot**

	Toimintavaihe	Jälkihoitovaihe
5.1 Kaatopaikan jätemassan rakenne ja koostumus ⁽¹⁾	Vuosittain	
5.2 Kaatopaikan jätemassan painuminen	Vuosittain	Vuosittainen lukema

⁽¹⁾ Kyseisen kaatopaikan tilaanesuunnitelman tiedot: jätteen peittämä pinta-ala, jätteen määrä ja koostumus, käsittelymenetelmät, käsittelyn aika ja kesto, laskelma kaatopaikan jäljellä olevasta kapasiteetista.